

53 / 2006

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA
Secția Comercială de Contencios
Administrativ și Fiscal
Dosar nr. /111/CA/2006 - R

DECIZIA NR.95/CA/2010 - R
Ședința publică din 2010

PREȘEDINTE: - judecător
JUDECĂTOR:
JUDECĂTOR:
GREFIER :

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ formulat de recurenta reclamantă **SC SRL** cu sediul în Oradea, str. nr. județul Bihor, în contradictoriu cu intimatele pârâte **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor**, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr. 2B, **Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj**, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române nr.4, **Autoritatea Națională a Vămilelor București**, cu sediul în București, str. Matei Millo nr. 13, sector 1, cu intimata chemată în garanție, cu sediul în Belgia, localitatea str. nr. și intimatul - lichidator al **SC SRL**, cu sediul în Oradea, str. nr., ap., împotriva Sentinței nr. /CA/05.05.2009 pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosar nr. /111/CA/2006, având ca obiect - **contestație act administrativ fiscal**.

La apelul nominal făcut în cauză lipsesc părțile.
Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, învederându-se instanței că recursul este legal timbrat, fiind achitată taxa judiciară de timbru în valoare de 2 lei, prin chitanța nr. CD din 2009 și timbru judiciar mobil în valoare de lei, s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsa părților, conform prevederilor art.242 Cod Procedură Civilă, dezbaterea cauzei a avut loc în ședința publică din 2010, când părțile prezente au pus concluzii asupra fondului, concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța având nevoie de timp în vederea deliberării, a fost amânată pronunțarea pentru acest termen, când :

CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:

Asupra recursului în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin sentința nr. .2009 Tribunalul Bihor a respins cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal, a respins ca nefondată

contestația formulată de contestatoarea SC SRL (societate în reorganizare judiciară), prin administrator judiciar în contradictoriu cu intimatele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, Direcția Regională Vamală Oradea, Autoritatea Națională a Vămilelor și chemata în garanție și a respins cererea de chemare în garanție formulată de contestatoare.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Referitor la capătul de cerere privind suspendarea executării actelor administrativ-fiscale atacate, instanța a constatat că în cauză nu sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de art.14-15 din L.554/2004, respectiv existența unui caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente. Astfel, din probatoriul administrat în cauză nu a rezultat că există indicii temeinice de nelegalitate a actelor administrativ fiscale atacate și nici nu a existat premisa cauzării unui prejudiciu iminent care s-ar cauza reclamantei prin executarea imediată a actelor administrativ-fiscale atacate. De altfel, reclamanta, prin reprezentant, a declarat oral, în fața instanței, că renunță la judecarea capătului de cerere privind suspendarea executării actelor atacate, însă instanța, constând neîndeplinirea dispozițiilor art.246 C.pr.civ., în lipsa unei procuri speciale de reprezentare, a fost în imposibilitate de a luat act de renunțarea la judecarea acestui capăt de cerere.

Pe fondul cauzei, instanța a constatat că reclamanta SC SRL a importat 12 troleibuze destinate transportului urban, în baza declarațiilor vamale de import nr. 2002 și respectiv nr. 2003. La data introducerii în țară a bunurilor, acestea au fost încadrate la poziția tarifară 87.03.90.10. La data de 09.06.2006, organele de control din cadrul DRV Oradea au constatat că bunurile importate ar fi trebuit să fie încadrate la poziția tarifară 87.02.90.90, și nu la poziția 87.03.90.10, cum din eroare au fost inițial încadrate, stabilind astfel în sarcina reclamantei o diferență de drepturi de vamale de import de plată în cuantum de lei reprezentând TVA, lei reprezentând dobânzi și majorări de întârziere și lei reprezentând penalități.

Împotriva acestui proces verbal de control, reclamanta a formulat contestație, care a fost respinsă prin decizia nr. 2006.

Obiectul dedus judecății îl reprezintă verificarea încadrării în poziția tarifară a celor 12 troleibuze importate de către reclamanta SC SRL.

Conform anexei la Decizia Directorului General al Direcției Generale a Vămilelor nr. 16/2000, privind normele tehnice de interpretare a sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, ediția a II-a (1996), actualizate, la poziția 87.02 sunt încadrate autovehiculele pentru transportul a 10 persoane sau mai multe, inclusiv șoferul. Poziția cuprinde autobuzele, autocarele, troleibuzele (vehicule care iau curent electric necesar funcționării lor de la o linie aeriană de distribuție), inclusiv girobuzele al căror principiu de funcționare este bazat pe acumularea de energie cinetică într-un volan aflat în mișcare la viteza mare și utilizat să antreneze un generator electric ce asigură curentul motorului.

Potrivit anexei nr.2 la Ordinul MFP nr.687/2001, pentru aprobarea valorilor în vamă, valoarea în vamă pentru autovehiculele de la poziția tarifară 87.02, care transportă peste 17 persoane, au lungimea între 9,01 – 12 metri și vechime de peste 5 ani, este de Euro. De asemenea, din adresa Autorității Naționale a Vămirilor București nr. 2005, a rezultat că toate autovehiculele și vehiculele folosite, astfel cum sunt clasificate prin tariful vamal de import al României, se includ la poziția tarifară 87.02. Prin urmare, și troleibuzele se încadrează în poziția tarifară 87.02.90.90.

Față de aceste considerente, a rezultat că încadrarea troleibuzelor la poziția tarifară 87.03.90.10, așa cum s-a realizat la momentul introducerii în țară a acestora, a fost o încadrare eronată, iar prin procesul verbal de control atacat s-a remediat această eroare, încadrându-se în mod corect troleibuzele importate la poziția tarifară 87.02.90.90.

Ca urmare a acestei reîncadrări, organul de control a stabilit în mod legal în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare în cuantum de lei reprezentând TVA, lei reprezentând dobanzi și majorări de întârziere și lei reprezentând penalități.

Examinând cuantumul acestei obligații suplimentare, instanța a constatat că organul de control, în mod corect, a făcut aplicarea dispozițiilor art. 373 din HG 1114/2001, respectiv art.61 și art.148 al.1 din Codul Vamal al României și a stabilit accesorii fiscale în deplină conformitate cu dispozițiile art. 108 al.1 din OG 92/2003, precum și HG 874/2002, HG 1513/12.12.2002 și HG 784/14.07.2005. De altfel, reclamanta nici nu a contestat cuantumul obligațiilor fiscale suplimentare stabilite în sarcina sa, contestând doar încadrarea în poziția tarifară a troleibuzelor importate.

În ceea ce privește momentul începerii curgerii majorărilor și penalităților de întârziere, instanța a constatat că, în conformitate cu art.141 din C.Vamal, datoria vamală s-a născut la data înregistrării declarației vamale, iar potrivit disp. OG 11/1996 (în vigoare la data importului) și art.13 din OG 61/2002, dobânzile se calculează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, iar penalitățile de întârziere se calculează conform OG 26/2001 și OG 61/2002, în cuantum de 0,5 % pentru fiecare lună de întârziere începând cu luna următoare celei în care datoria vamală este scadentă.

Față de aceste considerente și văzând în drept și dispozițiile Codului Vamal al României și ale OG 92/2003, instanța a constatat că procesul verbal de control atacat, precum și decizia prin care s-a respins contestația împotriva acestuia, sunt legale și temeinice și, pe cale de consecință, a respins ca nefondată acțiunea formulată.

Cu privire la cererea de chemare în garanție, formulată de reclamanta SC SRL, instanța a constatat că, în conformitate cu disp.art.141 al.2 din Codul Vamal al României, titularul operațiunilor de import efectuate cu declarațiile vamale nr. 2002 și nr. 2003 și implicit a obligațiilor vamale stabilite pentru importurile, efectuate este reclamanta SC SRL, și nu chemata în garanție considerente față de care a respins cererea de chemare în garanție.

A constatat că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată de către pârâți.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen reclamanta solicitând admiterea acestei căi de atac și în principal modificarea sentinței și anularea procesului de verbal de control nr. iar în subsidiar exonerarea de la plata dobânzilor, a majorărilor și a penalităților de întârziere.

În motivarea recursului se arată că instanța de fond săvârșește erori grave de apreciere privind fondul cauzei, omițând a analiza și a se pronunța asupra motivelor contestației care privesc aspecte de esență în sensul stabilirii corecte a poziției tarifare în momentul importului.

Adresa ANV București nr. .../2005 cu referire la poziția tarifară începând de la 87.02...are în vedere „toate autovehiculele și vehiculele folosite” care sunt prevăzute „cu motor cu piston cu aprindere prin compresie (diesel sau semidiesel)” și autovehicule „cu motor cu piston cu aprindere prin scânteie” nicidecum „toate autovehiculele”, indiferent de modul de tracțiune a motorului.

Tarifal vamal de import al României tratează în mod distinct și la poziții tarifare diferite categoriile de autovehicule și vehicule în funcție de modul de tracțiune a motorului. Astfel, la poziția tarifară 87.03.90.10 sunt prevăzute „vehiculele cu motor electric”, iar la poziția 87.02.90.90 sunt prevăzute „vehiculele cu piston, cu aprindere prin compresie sau vehiculele cu motor cu piston cu aprindere prin scânteie.

Cele 12 troleibuze în speță nu pot fi încadrate la poziția tarifară 87.02.90.90 a vehiculelor cu piston câtă vreme au propria lor poziție tarifară expres prevăzută pentru vehiculele cu motor electric, cum sunt aceste troleibuze.

Până la momentul importului acestor troleibuze în baza DVI nr. .../2002 și .../2003 toate importurile anterioare fuseseră încadrate de lucrătorii vamali la aceeași poziție tarifară 87.03.90.90.

Referitor la perceperea accesoriilor recurenta arată că în situația în care încadrarea tarifară a fost eronată, această greșală îi aparține în exclusivitate organului vamal, iar lipsa culpei recurente nu poate constitui temei pentru atragerea oricărei sancțiuni.

În drept se invocă art.304 pct.8 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea formulată în cauză de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, în nume propriu și în reprezentarea ANV se solicită respingerea recursului ca nefondat, deoarece, conform Regulii generale nr.1 pentru interpretarea sistemului armonizat (anexa nr.1 la Legea nr.98/1996) încadrarea mărfurilor este considerată legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și al notelor de secțiuni, capitole și subcapitole.

Referitor la accesoriile calculate intimata solicită a se constata că acestea sunt legale, conform art.141 ali.1 și 2 din Legea nr.141/1997 și art.119 din OUG nr.92/2003.

Prin notele de ședință formulate de către chemata în garanție ... se solicită menținerea sentinței atacate în ce privește respingerea cererii de chemare în garanție formulată de către reclamantă.

Examinând cauza prin prisma motivelor de recurs invocate și din oficiu în baza art.304¹ Cod procedură civilă, instanța constată că recursul declarat în

cauza este inermul in ceea ce privește perceperea de catre organul de control a dobânzilor, majorărilor și penalităților de întârziere.

Referitor la încadrarea tarifară a celor 12 troleibuze importate de către recurentă, conform DVI nr. /2002 și /2003, instanța de recurs constată că în Tariful vamal de import al României la poziția tarifară 87.02 sunt cuprinse „ autovehicule pentru transportul de minimum 10 persoane, inclusiv șoferul”, respectiv autovehicule cu motor, cu piston cu aprindere prin compresie, cu capacitate cilindrică peste 2500 cm³ sau maximum 2500 cm³, respectiv cu motor cu aprindere prin scânteie, cu capacitate cilindrică peste 2800 cm³ sau maximum 2800 cm³, fiind prevăzute subîncadrări tarifare diferite pentru fiecare categorie de autovehicule din cele enunțate, iar pentru autovehiculele care nu se încadrează în nici una din aceste subîncadrări tarifare este prevăzută subîncadrarea tarifară 87.02.90.90 - „ altele”.

La poziția tarifară 87.03 sunt cuprinse „ autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor(altele decât cele de la poziția nr.87.02), inclusiv mașinile de tipul break și mașinile de curse”.

La această poziție tarifară sunt prevăzute subîncadrări tarifare pentru mai multe categorii de autovehicule, cum ar fi cele concepute a se deplasa pe zăpadă, pe terenurile de golf , vehicule cu motor cu piston alternativ cu aprindere prin scânteie cu capacitate cilindrică de maxim 1000 cm³ , peste 1000 cm³ , peste 1500 cm³ , caravane autopropulsante, iar la poziția tarifară 87.03.90.10 sunt prevăzute „vehiculele cu motor electric”.

Prin urmare, astfel cum rezultă din pozițiile tarifare 87.02 și 87.03, principala deosebire a autovehiculelor prevăzute în aceste două poziții tarifare o reprezintă faptul că în prima categorie sunt incluse autovehicule pentru transportul de minimum 10 persoane și nu faptul că sunt vehicule cu motor electric.

Cele 12 troleibuze importate de reclamantă nu pot fi încadrate la poziția tarifară 87.03, deoarece acestea sunt autovehicule pentru transportul de minimum 10 persoane, situație în care încadrarea corectă a acestora este la poziția tarifară 87.02.

Faptul că acestea sunt dotate cu motor electric a determinat încadrarea lor la subpoziția tarifară 87.02.90.90 – „altele”, întrucât nu este prevăzută expres la poziția tarifară 87.02 o subpoziție tarifară pentru autovehiculele cu motor electric.

În stabilirea poziției tarifare primează încadrarea autovehiculelor într-una din pozițiile tarifare expres prevăzute pentru diferitele categorii de autovehicule, respectiv fie la poziția 87.02 pentru autovehiculele pentru transportul de minimum 10 persoane; fie la poziția 87.03 pentru autoturismele și autovehiculele concepute în principal pentru transportul persoanelor altele decât cele de la poziția 87.02 și abia după ce s-a făcut încadrarea tarifară la una din aceste poziții se stabilește subîncadrarea tarifară la una din subpozițiile tarifare prevăzute expres la fiecare din cele două poziții tarifare menționate, subîncadrare la care se are în vedere tipul de motor al autovehiculului, respectiv capacitatea cilindrică.

Față de aceste aspecte, instanța de recurs constată că încadrarea tarifară a troleibuzelor importate de reclamantă la poziția 87.02.90.90 este corectă.

Adresa ANV București nr.74379/2005 nu poate fi determinantă în stabilirea încadrării tarifare în speță, deoarece la stabilirea acestei încadrări tarifare trebuie avute în vedere normele de drept aplicabile și nu o adresă, chiar dacă aceasta e emisă de ANV București.

Referitor la accesoriile calculate de către pârâtă instanța constată că acestea sunt nelegale. Neplata la scadența a datoriilor vamale determină perceperea de dobândă, majorări și penalități de întârziere.

În speță, instanța de recurs constată că obligația de plată a datoriei vamale constând în diferențe de drepturi vamale s-a născut la momentul întocmirii de către pârâtă a procesului verbal de control nr. /2006, întrucât aceste diferențe de drepturi vamale au fost constatate de către pârâtă cu ocazia controlului ulterior finalizat prin acest proces verbal. Or, până în momentul întocmirii acestui proces verbal de control recurenta nu avea cunoștință de faptul că încadrarea tarifară inițială era eronată.

Prin urmare, dreptul de a percepe majorări și penalități de întârziere se naște abia la împlinirea termenului de scadență pentru plata debitului principal, respectiv a diferențelor de drepturi de import constatate prin procesul verbal de control nr. /2006 și nu de la momentul întocmirii declarațiilor vamale de import.

Dispozițiile art.141 din Legea nr.141/1997 invocate de intimată nu sunt aplicabile deoarece acestea erau abrogate la momentul încheierii procesului verbal prin art.288 din Legea nr.86/2006, iar în noile reglementări vamale nu sunt prevăzute norme identice cu cele cuprinse în art.141.

Dispozițiile art.119 din OG nr.92/2003 reglementează obligația debitorului de a plăti majorări de întârziere pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată, aspect necontestat de către recurentă însă în acest litigiu s-a pus în discuție data de la care se pot percepe aceste majorări, dată care a fost greșit apreciată de către intimată, așa cum am arătat anterior.

Instanța de recurs constată că este întemeiat motivul de recurs privind nelegala percepere a dobânzilor și majorărilor de întârziere în cuantum de lei, precum și a penalităților de întârziere în cuantum de lei, motiv pentru care în baza art.312 alin.1 și art.304 pct.8 Cod procedură civilă, va fi admis recursul și modificată sentința atacată în sensul că va fi admisă în parte acțiunea formulată de reclamantă, anulată în parte decizia nr. /2006 și procesul verbal nr. /2006 cu privire la obligarea reclamantei la plata acestora.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Admite ca fondat recursul declarat de recurentă reclamantă SC SRL cu sediul în , str. nr. , județul Bihor, în contradictoriu cu intimatele pârâte *Direcția Generală a Finanțelor Publice*

Bihor, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr. 2B, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române nr.4, Autoritatea Națională a Vămirilor București, cu sediul în București, str. Matei Millo nr. 13, sector 1, cu intimata chemată în garanție

cu sediul în _____, localitatea _____, str. _____, nr. _____ și intimatul _____ - lichidator al SC _____ SRL, cu sediul în _____, str. _____ nr. _____, ap. _____, împotriva Sentinței nr. _____ din

pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o modifică în parte, în sensul că admite în parte acțiunea formulată de SC _____ SRL, anulează în parte Decizia cu nr. _____ 2006 și procesul verbal nr. _____ 2006 referitor la obligarea reclamantei la plata dobânzilor și majorărilor de întârziere în cuantum de _____ lei și penalități în sumă de _____ lei, ca fiind nelegală perceperea acestora. Menține restul dispozițiilor sentinței.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, _____ 2010.

PREȘEDINTE JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER

Red.dec.M.S.

Jud.fond.:

Tehnored. _____ 2010/8 ex.

Emis 3 comunicări - predat la expedite

1. recurenta reclamantă SC _____ SRL cu sediul în

2. intimată pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir nr. 2B.

3. intimată pârâtă Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române nr.4.

4. intimată pârâtă Autoritatea Națională a Vămirilor București, cu sediul în București, str. Matei Millo nr. 13, sector 1.

5. intimata chemată în garanție

6. intimatul